

munen, men det skal være saaledes, at Kommunen siger: Det kan gaa an. Saa kan man holde Auktionen deri. Hvilken Slags Auktion er det saa, man vil holde? At det er en frivillig Auktion, følger af sig selv, thi Tvangsauktioner kunne for det første ikke falde ind under disse Former, og dernæst kan der overhovedet ikke være Tale om Tvangsauktioner af fersk Fisk. Det ærede Medlem, som var i Tvivl om, hvorfor man havde sat „frivillige Auktioner“, vil jo erkende, at man ikke kan gaa til anden Auktion over fersk Fisk, fordi der ikke kan være nogen Auktionarius med juridicel Myndighed; det er klart. Den Auktion, der skal holdes, faar samme Betydning som de Auktioner, der afholdes af Kommunalbestyrelser og visse andre private Autoriteter. Naar det ærede Medlem nævnte Landboforeninger, som kunde holde Auktioner mellem sig selv indbyrdes, saa er jo Forholdet der, at de ikke kunne afholde offentlig Auktion, men kun forauktioner blandt sine egne Medlemmer og der tilbyde visse Fordele, da Afgiftsfrihed er sikret for Auktioner af denne Art. Naar der er Tale om, hvilken Godtgørelse der kan paalægges Køberen eller Sælgeren, er det her væsentlig kun om Udgifterne ved Tilvejebringelse af Lokale, og man har her søgt at gøre det saa simpelt som muligt. Man har ment at kunne ordne Sagen saaledes i dette Tilfælde lige over for fersk Fisks Afætning, for det første, fordi det vil være rigtigt at gøre noget for denne Samfundsklasse, der jo er smaat stillet, og for det andet, fordi der kun er Tale om at gaa til Auktion straks. Derfor kan det ske under simple Former og uden Afgift. Nu siger det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) at Landbrugerne ogsaa have Brug for Auktioner, og at andre Samfundsklasser ogsaa kunne have Brug for Betteelse i Auktionsbyrderne, altsaa Udgang til lettere og billigere Auktionering. Jeg forstaar saa godt, at de ønske det; men det vedkommer ikke denne Lov, og hele Auktionsvæsenet har jo ogsaa en anden Minister til at støtte sig; det vil jeg derfor ikke komme ind paa her. Spørgsmaalet er: Er dette Forslag betimeligt for Salg af fersk Fisk, for at Salget for Fiskernes Vedkommende kan gaa hurtigt? Og dernæst: Kan der nævnes andre Tilfælde, hvor det er nødvendigt at gøre det, fordi det er ligesaa umuligt at gaa til de sædvanlige Salgsautoriteter, som det er umuligt her? Det er troligt nok, at det ærede Medlem i de Tilfælde, han nævnedes, kan anføre Grunde for at faa en anden Ordning af Auktionsvæsenet og den dertil knyt-

tede Sportulering, det er et Spørgsmaal, som godt kan rejsses, men det bør ikke rejsses over for denne Lov og ikke over for den Minister, som ikke har det offentlige Auktionsvæsen under sig. Jeg vil anbefale, at man vedtager dette Lovforslag. Om dette skal ske med eller uden flere eller færre Endringer, og hvor vidt disse skulle gaa, er et andet Spørgsmaal, men jeg tror ikke, at Lovforslaget kan taale meget mere, end der er lagt i denne simple Afattelse; det kan der imidlertid tales nærmere om. Er der Belvilje lige over for Sagen i det hele taget — og det synes der jo at være — saa skal man tage sig i Næt for at sætte den i Forbindelse med andre Sager, som ikke vedkomme den, og man skal ogsaa tage sig i Næt for at stille saadanne Krav til Lovforslaget, som det ikke kan bære. Som sagt, der skal ikke gøres store Ophævelser med disse Auktioner. Disse Varer skulle kunne sælges ved Auktion paa en let Maade og uden Udgift, naar Fiskerne skulle kunne være tjente dermed. Sluttelig skal jeg sige, at det kan godt være, at det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds kan faa Ret i, at der ikke vil blive saa hyppig Anvendelse for denne Lov, som Fiskerne i Djebliffet tænke sig, men man mener dog blandt Fiskerne, i de ledende Kreds blandt Fiskerne, at Loven vil faa Betydning. Om den virkelig faar det, kan ingen garantere for, det beror paa, hvorledes Fiskehandlerne stille sig lige over for Fiskerne, thi det er ganske klart, at, hvad Fiskerne ønske, er at faa et Baaben i Hænde over for Mellemhandlerne af Fisk, og hvorledes det vil gaa dermed, hvorledes dette Baaben vil kunne benyttes, kommer til at bero paa, hvorledes Forholdene til enhver Tid foreligge, og hvorledes de videre ville udvikle sig, det kan ingen spaa noget om i Forvejen.

Beth: Jeg kan være ganske enig med den højtærede Minister i den Udtalelse, som faldt i Slutningen af hans Foredrag, at man ikke maa stille saadanne Krav, at Lovforslaget ikke kan bære dem. Det er netop det, som det forekommer mig, at man maa have Djet stærkt fæstet paa, thi stiller man i Lovforslaget eller i den Maade, hvorpaa det skal blive udført, saadanne Krav, at Loven ikke kan bære det, at ingen kan være tjent med at opfylde disse Krav, saa bliver Loven, som jeg udtalte mig tidligere, kun en død Lov, der staar i Lovsamlingen og har en god Hensigt, men som ingen i Virkeligheden kan faa godt af. Jeg tillod mig at fremhæve, at det som saa særdeles meget an paa, hvorledes man ordnede et saadant For-